

BELGISCHE SENAAT**SENAT DE BELGIQUE****ZITTING 1976-1977****SESSION DE 1976-1977**

10 NOVEMBER 1976

10 NOVEMBRE 1976

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Franse en vaststelling van de Nederlandse tekst van de wet van 25 ventôse jaar XI, op het notarisambt

Projet de loi adaptant le texte français et établissant le texte néerlandais de la loi du 25 ventôse an XI, contenant organisation du notariat

MEMORIE VAN TOELICHTING**EXPOSE DES MOTIFS**

De Regering heeft de eer U een ontwerp van wet ter goedkeuring voor te leggen, waarbij de Nederlandse tekst van de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt wordt ingevoerd.

Bedoeld is een rechtsgeldige Nederlandse tekst, gelijkwaardig met de Franse. De wet tot regeling van het notarisambt werd uitgevaardigd bij het begin van de XIXe eeuw en tot op de huidige dag bestaat er alleen een Franse rechtsgeldige tekst van.

Zoals voor het Burgerlijk Wetboek, het Strafwetboek en het Wetboek van Strafvordering, wordt ook hier verbetering voorgesteld van de officiële Nederlandse teksten van na de wet van 18 april 1898.

Indien U aan het U voorgelegde ontwerp uw goedkeuring kunt hechten, zullen de Nederlandse en de Franse versie van de wet op het notarisambt beide rechtskracht bezitten, zodat artikel 7 van de wet van 18 april 1898 (thans art. 7 van de wet van 31 mei 1961) op alle in het ontwerp voorkomende bepalingen zal toepasselijk zijn.

De tekst is het werk van de Commissie belast met de voorbereiding van de Nederlandse tekst van de Grondwet, de wetboeken en de voornaamste wetten en besluiten.

Deze tekst is goedgekeurd door de Centrale Commissie voor de Nederlandse Rechtstaal en Bestuurstaal in België.

Le Gouvernement a l'honneur de soumettre à vos délibérations un projet de loi ayant pour objet l'établissement du texte néerlandais de la loi du 25 ventôse an XI contenant organisation du notariat.

Il s'agit d'un texte néerlandais ayant force de loi à l'égal du texte français. La loi organique du notariat a été promulguée au début du XIXe siècle et seul le texte français de cette loi a, jusqu'aujourd'hui, force légale.

Comme pour le Code civil, le Code pénal et le Code d'instruction criminelle, il est proposé de reviser les textes néerlandais officiels postérieurs à la loi du 18 avril 1898.

Si vous approuvez le présent projet, les versions française et néerlandaise de la loi organique du notariat auront toutes deux valeur légale si bien que l'article 7 de la loi du 18 avril 1898 (aujourd'hui l'art. 7 de la loi du 31 mai 1961) sera applicable à toutes les dispositions reprises dans le projet.

Le texte est l'œuvre de la Commission chargée de l'élaboration du texte néerlandais de la Constitution, des codes et des lois et arrêtés principaux.

Le texte a été approuvé par la Commission centrale de la langue juridique et administrative néerlandaise en Belgique.

De Regering brengt hulde aan de nauwkeurigheid en de zorg waarmee de Commissie, zowel in juridisch als in taalkundig opzicht, haar opdracht heeft vervuld.

Overeenkomstig het advies van 6 maart 1975 van de Raad van State werd de Franse tekst van de wet van 25 ventôse jaar XI op verschillende punten gewijzigd. Die wijzigingen bestaan hoofdzakelijk in het wegwerken van alle verwijzingen naar de Franse instellingen van 1803 en in de aanpassing van die wet aan het geheel van de thans geldende Belgische wetgeving.

De voornaamste amendementen zijn in het advies van de Raad van State toegelicht.

Op één punt echter werd op het advies van de Raad van State niet ingegaan.

Volgens de nieuwe lezing door de Raad van State voorgesteld, luidt artikel 9, eerste lid, van de wet van 25 ventôse als volgt :

« De akten worden verleden voor een of twee notarissen; wanneer een akte voor twee notarissen verleden wordt, dient erin vermeld te worden de naam van de notaris die de minuut ervan bewaart, zo hiertoe noodzaak is, en die de akte in zijn repertorium inschrijft. »

De woorden « zo hiertoe noodzaak is » zijn weggelaten daar een notaris verplicht is de minuut te bewaren van een akte die in minuut — en niet in brevet — wordt verleden.

De Minister van Justitie,

H. VANDERPOORTEN

Le Gouvernement rend hommage à la conscience et au soin avec lesquels la Commission s'est acquittée de sa tâche, tant du point de vue juridique que du point de vue linguistique.

Conformément à l'avis rendu le 6 mars 1975 par le Conseil d'Etat, le texte français de la loi du 25 ventôse an XI a été modifié sur plusieurs points. Ces modifications ont essentiellement pour but de supprimer toutes les références aux institutions françaises existant en 1803 d'une part, et d'adapter cette loi à l'ensemble de la législation belge actuellement en vigueur, d'autre part.

Une justification des amendements les plus importants se trouve dans l'avis du Conseil d'Etat.

Sur un point seulement, l'avis du Conseil d'Etat n'a pas été suivi.

L'article 9, alinéa premier, de la loi du 25 ventôse an XI, dans la nouvelle rédaction proposée par le Conseil d'Etat, se lit comme suit :

« Les actes sont reçus par un ou deux notaires; lorsqu'un acte est reçu par deux notaires, il doit mentionner le nom du notaire qui en conserve la minute, si besoin en est, et qui l'inscrit dans son répertoire. »

Les mots « si besoin en est » ont été omis car l'acte étant reçu en minute — et non en brevet — un notaire doit nécessairement en conserver la minute.

Le Ministre de la Justice,

H. VANDERPOORTEN

ONTWERP VAN WET

BOUDEWIJN,
Koning der Belgen,

Aan allen, die nu zijn en hierna wezen zullen, ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Justitie is gelast in Onze naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst volgt :

ARTIKEL 1

§ 1. In de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in artikel 4 wordt het woord « grand-juge » geschrapt en worden de woorden « le Gouvernement » en « au Gouvernement » onderscheidenlijk vervangen door de woorden « le Roi » en « au Roi »;

2° artikel 7, gewijzigd bij de wetten van 5 juli 1963 en 10 oktober 1967, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Article 7. — Outre les incompatibilités prévues par le Code judiciaire, les lois relatives au Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973 et par les lois particulières, la charge de notaire est incompatible avec les fonctions de receveur des contributions directes et indirectes et avec celles de commissaire de police »;

3° artikel 9, eerste lid, gewijzigd bij de wet van 16 december 1922, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Les actes sont reçus par un ou deux notaires; lorsqu'un acte est reçu par deux notaires, il doit mentionner le nom du notaire qui en conserve la minute et qui l'inscrit dans son répertoire »;

4° in artikel 17 worden de woorden « aux lois et aux arrêtés du Gouvernement » vervangen door de woorden « aux dispositions législatives et réglementaires »;

5° artikel 18 wordt opgeheven;

6° in artikel 19, eerste lid, worden de woorden « de la République » vervangen door de woorden « du Royaume »;

7° in artikel 19, tweede lid, worden de woorden « la déclaration du jury d'accusation prononçant qu'il y a lieu à accusation » vervangen door de woorden « l'arrêt de la chambre des mises en accusation renvoyant devant la cour d'assises ou, en cas de correctionnalisation de l'infraction, la décision de la juridiction qui renvoie devant le tribunal correctionnel »;

PROJET DE LOI

BAUDOUIN,
Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre de la Justice,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre de la Justice est chargé de présenter en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

ARTICLE 1er

§ 1er. A la loi du 25 ventôse an XI contenant organisation du notariat, sont apportées les modifications suivantes :

1° à l'article 4 le mot « grand-juge » est supprimé et les mots « le Gouvernement » et « au Gouvernement » sont remplacés par les mots « le Roi » et « au Roi ».

2° l'article 7, modifié par les lois du 5 juillet 1963 et du 10 octobre 1967, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 7. — Outre les incompatibilités prévues par le Code judiciaire, les lois relatives au Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973 et par les lois particulières, la charge de notaire est incompatible avec les fonctions de receveur des contributions directes ou indirectes et avec celles de commissaire de police »;

3° l'article 9, alinéa premier, modifié par la loi du 16 décembre 1922, est remplacé par la disposition suivante :

« Les actes sont reçus par un ou deux notaires; lorsqu'un acte est reçu par deux notaires, il doit mentionner le nom du notaire qui en conserve la minute, et qui l'inscrit dans son répertoire »;

4° à l'article 17 les mots « aux lois et aux arrêtés du Gouvernement » sont remplacés par les mots « aux dispositions législatives et réglementaires »;

5° l'article 18 est abrogé;

6° à l'article 19, alinéa premier, les mots « de la République » sont remplacés par les mots « du Royaume »;

7° à l'article 19, alinéa deux, les mots « la déclaration du jury d'accusation prononçant qu'il y a lieu à accusation » sont remplacés par les mots « l'arrêt de la chambre des mises en accusation renvoyant devant la cour d'assises ou, en cas de correctionnalisation, la décision de la juridiction qui renvoie devant le tribunal correctionnel »;

8° in artikel 27, eerste lid, worden de woorden « le type de la République française » vervangen door de woorden « les armes du Royaume »;

9° in artikel 31, eerste lid, gewijzigd bij de wet van 10 oktober 1967, worden de woorden « le Gouvernement » vervangen door de woorden « le Roi »;

10° in artikel 35 worden 1° en 2° vervangen door de volgende tekst :

- « 1° être Belge et jouir des droits civils et politiques;
- » 2° avoir satisfait aux lois sur la milice »;

11° in artikel 45 worden de woorden « le premier Consul » vervangen door de woorden « le Roi »;

12° in artikel 46 worden de woorden « dans leur intitulé » geschrapt;

13° in artikel 47, tweede lid, worden de woorden « et la quittance de versement de son cautionnement » geschrapt;

14° in artikel 53 worden de woorden « commissaire du Gouvernement » vervangen door de woorden « procureur du Roi »;

15° in artikel 57 worden de woorden « commissaire du Gouvernement près le tribunal de première instance » en verder het woord « commissaire » vervangen door de woorden « procureur du Roi »;

§ 2. Artikel 175 van de Ordonnantie van François I van augustus 1539 « sur le fait de la justice » wordt opgeheven.

ART. 2

De hiernavolgende bepalingen vormen de Nederlandse tekst van de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt, zoals ze uitdrukkelijk is gewijzigd en aangevuld tot de inwerking-treding van deze wet.

De hiernavolgende Nederlandse tekst van de bepalingen die de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt na de wet van 18 april 1898 hebben gewijzigd en aangevuld, vervangt de vorige tekst van die bepalingen.

Eventuele verschillen tussen de Nederlandse en de Franse tekst worden opgelost naar de wil van de wetgever, die bepaald wordt volgens de gewone interpretatie zonder dat aan de ene tekst de voorkeur wordt gegeven boven de andere.

8° à l'article 27, alinéa premier, les mots « le type de la République française » sont remplacés par les mots « les armes du Royaume »;

9° à l'article 31, alinéa premier, modifié par la loi du 10 octobre 1967, les mots « le Gouvernement » sont remplacés par les mots « le Roi »;

10° à l'article 35, les 1° et 2° sont remplacés par le texte suivant :

- « 1° être Belge et jouir des droits civils et politiques;
- » 2° avoir satisfait aux lois sur la milice »;

11° à l'article 45 les mots « le premier Consul » sont remplacés par les mots « le Roi »;

12° à l'article 46 les mots « dans leur intitulé » sont supprimés;

13° à l'article 47, alinéa 2, les mots « et la quittance de versement de son cautionnement » sont supprimés;

14° à l'article 53, les mots « commissaire du Gouvernement » sont remplacés par les mots « procureur du Roi »;

15° à l'article 57, les mots « commissaire du Gouvernement près le tribunal de première instance » et plus loin, le mot « commissaire » sont remplacés par les mots « procureur du Roi »;

§ 2. L'article 175 de l'Ordonnance de François Ier d'août 1539 « sur le fait de la justice », est abrogé.

ART. 2

Les dispositions qui suivent forment le texte néerlandais de la loi du 25 ventôse an XI contenant organisation du notariat, telle qu'elle a été expressément modifiée et complétée jusqu'à l'entrée en vigueur de la présente loi.

Le texte néerlandais ci-après des dispositions qui ont modifié et complété la loi du 25 ventôse an XI, contenant organisation du notariat, postérieurement à la loi du 18 avril 1898, remplace le texte antérieur de ces dispositions.

Les divergences qui peuvent exister entre le texte français et le texte néerlandais sont résolues d'après la volonté du législateur, déterminée suivant les règles ordinaires d'interprétation, sans prééminence de l'un des textes sur l'autre.

Wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt

TITEL I

De notarissen en de notariële akten

AFDELING 1

Ambt, ambtsgebied en plichten van de notarissen

ARTIKEL 1

Notarissen zijn openbare ambtenaren, aangesteld om alle akten en contracten te verlijden waaraan partijen de authenticiteit van overheidsakten moeten of willen doen verlenen, de dagtekening ervan te verzekeren, ze in bewaring te houden en er grossen en uitgiften van af te geven.

Onder voorbehoud van de rechten der openbare overheid zijn alleen zij bevoegd om onroerende goederen, renten en hypothekaire schuldvorderingen openbaar te verkopen. De toewijzing mag niet dan aan de hoogst- en laatstbiedende geschieden.

« Het tweede lid toegevoegd bij artikel 1 van de wet van 16 april 1927. »

Artikel 2. — Zij worden voor hun leven benoemd.

Artikel 3. — Zij zijn verplicht hun dienst te verlenen, wanneer zij daartoe worden verzocht.

Artikel 4. — Iedere notaris moet verblijf houden in de standplaats hem door de Koning aangewezen. Bij overtreding wordt hij als ontslagnemend beschouwd; diensgevolge kan de (...) Minister van Justitie, na advies van de rechtbank, aan de Koning voorstellen hem te vervangen.

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 1°, van deze wet. »

Artikel 5. — De notarissen oefenen hun ambt uit binnen het arrondissement waarin hun standplaats gelegen is.

« Aldus vervangen bij artikel 8 van de wijzigingsbepalingen van artikel 3 van de wet van 10 oktober 1967. »

Artikel 6. — Het is de notaris verboden :

1° zijn bediening uit te oefenen buiten zijn ambtsgebied;

2° een kantoor of een bijkantoor te hebben buiten zijn standplaats;

3° zich van een stroman te bedienen voor handelingen die hij niet zelf mag verrichten;

4° in de akten die hij verlijdt, zijn klerken te laten optreden anders dan om zich sterk te maken voor een bepaald persoon of ingevolge een algemene of bijzondere schriftelijke lastgeving;

5° in enigerlei hoedanigheid in te staan of zich borg te stellen voor de leningen die hij gelast is vast te stellen;

6° zelf of door een tussenpersoon handel te drijven;

7° zelf of door een tussenpersoon zaakvoerder, gemachtigd bestuurder of vereffenaar te zijn van een handelsvennootschap of van een nijverheids- of handelsinrichting;

8° zelf of door een tussenpersoon bestuurder of commissaris te zijn van een handelsvennootschap of van een nijverheids- of handelsinrichting, tenzij hij daartoe vergunning heeft gekregen van de Minister van Justitie;

9° op eigen naam of door een tussenpersoon fondsen die hij in bewaring ontvangen heeft, te eigen bate te beleggen;

10° biljetten of schuldbekentenissen te laten ondertekenen, waarin de naam van de schuldeiser oningevuld is gebleven.

De in 7° en 8° vermelde verbodsbepalingen zijn niet van toepassing op de mandaten in verenigingen of instellingen in verband met zijn beroep.

« Aldus vervangen bij artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 213 van 13 december 1935. »

Artikel 7. — Het ambt van notaris is, behoudens de onverenigbaarheden als bedoeld in het Gerechtelijk Wetboek, de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 en de bijzondere wetten, onverenigbaar met het ambt van ontvanger der directe of indirecte belastingen en het ambt van commissaris van politie.

« Aldus vervangen bij artikel 1, § 1, 2°, van deze wet. »

Afdeling 2

Akten en vorm van de akten; minuten, grossen, uitgiften en repertoria

Artikel 8. — (De notarissen mogen geen akten verlijden waarin zij zelf, hun [echtgenoot] of hun bloed- of aanverwanten, in de rechte lijn zonder onderscheid van graad, en in de zijlijn tot en met de graad van oom en neef, partij zijn of waarin enige bepaling te hunnen voordele voorkomt.

De bovenstaande bepaling geldt niet voor de notulen van de algemene vergadering van aandeel- of obligatiehouders van een kapitaalvennootschap, van een personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid of van een coöperatieve vennootschap, tenzij de notaris, zijn [echtgenoot,] zijn bloedverwant of zijn aanverwant in de verboden graad lid van het bureau, bestuurder, zaakvoerder, commissaris of vereffenaar van de vennootschap is.)

« Aldus vervangen bij artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 213 van 13 december 1935, daarna aldus gewijzigd bij artikel 2 van de wet van 1 maart 1950. »

Artikel 9. — (De akten worden verleden voor een of twee notarissen; wanneer een akte voor twee notarissen verleden wordt, dient erin vermeld te worden de naam van de notaris die de minuut ervan bewaart, en die de akte in zijn repertorium inschrijft.

De notaris die de akte alleen opmaakt, moet door twee getuigen worden bijgestaan :

1° bij het verlijden van de hierna vermelde akten :

a) openbare testamenten, akten tot herroeping van die testamenten en akten van superscriptie van besloten of geheime testamenten;

b) huwelijkscontracten, schenkingen en herroepingen van schenkingen, alsmede volmachten en machtigingen voor die akten;

2° wanneer een van de partijen in een akte niet in staat is te tekenen of niet kan tekenen, blind of doofstom is.

De getuigen, van het mannelijk of vrouwelijk geslacht, moeten Belg en meerderjarig zijn, kunnen tekenen en hun woonplaats hebben in het gerechtelijk arrondissement waar de akte wordt verleden.)

« Aldus vervangen bij het enige artikel van de wet van 16 december 1922, het eerste lid aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 3°, van deze wet. »

Artikel 10. — Twee notarissen die bloed- of aanverwant zijn in een bij artikel 8 verboden graad, mogen niet in een zelfde akte optreden.

(De echtgenoot, hetzij van de notaris, hetzij van een der contracterende partijen, of hun bloed- en aanverwanten in een bij artikel 8 verboden graad, hun klerken en hun dienstpersoneel mogen geen getuige zijn. Man en vrouw mogen geen getuige zijn bij een zelfde akte.)

« Het tweede lid aldus vervangen bij het enige artikel van de wet van 16 december 1922. »

Artikel 11. — (De naam, het beroep of de maatschappelijke betrekking en de woonplaats van de partijen moeten de notaris bekend zijn of hem in de akte worden bevestigd door twee hem bekende personen die aan de vereisten voldoen om instrumentair getuige te zijn.)

« Aldus vervangen bij het enige artikel van de wet van 16 december 1922. »

Artikel 12. — (Alle akten vermelden de naam, de gebruikelijke voornaam en de standplaats van de notaris die ze opmaakt, de naam, de voornamen, het beroep of de maatschappelijke betrekking en de woonplaats van de partijen en van de in artikel 11 bedoelde attesterende getuigen en, voluit geschreven, de sommen en dagtekeningen, een en ander op straffe van honderd frank geldboete ten laste van de notaris die dit voorschrift overtreedt.

Zij moeten eveneens vermelden de naam, de gebruikelijke voornaam en de woonplaats van de in artikel 9 bedoelde instrumentaire getuigen, alsmede de plaats waar en de datum waarop de akten worden verleden, bij gebreke

waarvan artikel 68 toepassing vindt, onverminderd de straffen gesteld op valsheid.

De volmachten van de contractanten worden gehecht aan de minuut. Deze vermeldt dat de akte aan partijen is voorgelezen, een en ander op straffe van honderd frank geldboete ten laste van de notaris die dit voorschrift overtreedt.)

« Aldus vervangen bij het enige artikel van de wet van 10 juli 1951. »

Artikel 13. — (Onverminderd het bepaalde in de artikelen 971 tot 998 en 1001 van het Burgerlijk Wetboek betreffende de testamenten, worden de notariële akten onuitwisbaar, leesbaar, zonder verkortingen, witte vakken, gapingen of tussenruimten met de hand geschreven of mechanisch vervaardigd, zoals door middel van machineschrift, druk, lithografie, typografie; op ieder enkel of dubbel blad van een akte die meer dan één blad beslaat, wordt vermeld welk nummer het heeft. Deze vermelding wordt geparafeerd of getekend door alle ondertekenaars van de akte, tenzij hun paraaf of handtekening reeds op het blad voorkomt; een en ander onder verantwoordelijkheid van de notaris en op straffe van honderd frank geldboete te zijnen laste.

De Koning kan de nodige maatregelen voorschrijven om de mechanische vervaardigde notariële akten in goede staat te doen bewaren.)

« Aldus vervangen bij het enige artikel van de wet van 10 juli 1951. »

Artikel 14. — (De akten worden ondertekend door de partijen, de getuigen en de notaris. Van de ondertekening wordt melding gemaakt in het slot van de akte.)

Indien de partijen niet kunnen tekenen of daartoe niet in staat zijn, maakt de notaris in het slot van de akte melding van hun verklaringen dienaangaande.

« Het eerste lid aldus vervangen bij het enige artikel van de wet van 16 december 1922. »

Artikel 15. — Renvoien of bijvoegingen mogen, behoudens de hierna bepaalde uitzondering, slechts op de kant van de akte geschreven worden; zij worden zowel door de notarissen als door de andere ondertekenaars getekend of geparafeerd, op straffe van nietigheid van die renvoien of bijvoegingen. Indien een renvooi wegens zijn omvang aan het slot van de akte moet geplaatst worden, moet het niet alleen getekend of geparafeerd worden, zoals de renvoien op de kant, maar ook nog uitdrukkelijk goedgekeurd door de partijen, op straffe van nietigheid van het renvooi.

Artikel 16. — Overschrijvingen, tussenregels en bijvoegingen in het lichaam van de akte zijn niet geoorloofd; de over- of tussengescreven woorden alsmede de bijgevoegde woorden zijn nietig. Indien er woorden moeten worden doorgehaald, moet dit op zodanige wijze geschieden dat hun getal op de kant van dezelfde bladzijde of aan het

slot van de akte kan vermeld worden en goedgekeurd gelijk de renvoeien op de kant; alles op straffe van vijftig frank geldboete ten laste van de notaris, van schadeloosstelling en zelfs van afzetting in geval van bedrog.

Artikel 17. — De notaris die de wetten en de besluiten overtreedt betreffende de afgeschafte namen en hoedanigheden, de feodale bedingen en uitdrukkingen, [de wettelijke meeteenheden en -werktuigen], alsmede het tiendelijk stelsel, wordt veroordeeld tot honderd frank geldboete, te verdubbelen in geval van herhaling.

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 4°, van deze wet en bij artikel 32, § 3, van de wet van 16 juni 1970. »

Artikel 18. — (...).

« Opgeheven bij artikel 1, § 1, 5°, van deze wet. »

Artikel 19. — Alle notariële akten leveren bewijs op in rechte en zijn in het gehele (Rijk) uitvoerbaar.

In geval van strafvordering wegens valsheid wordt de uitvoering van de van valsheid betichte akte niettemin geschorst door het arrest waarbij de Kamer van inbeschuldigingstelling [de zaak naar het Assisenhof verwijst of, in geval van correctionalisering van het misdrijf, door de uitspraak van het gerecht dat de zaak naar de correctionele rechtbank verwijst]; in geval van valsheidsincident kan de burgerlijke rechtbank, al naar de ernst van de omstandigheden, de uitvoering van de akte voorlopig schorsen.

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 6° en 7°, van deze wet. »

Artikel 20. — De notaris is verplicht de minuut te bewaren van alle akten die hij verlijdt.

Onder deze bepaling vallen echter niet de verklaringen betreffende het in leven zijn van personen, de volmachten, akten van bekendheid, kwijtingen van pachtgelden, huur-gelden, lonen, pensioenuitkeringen en rentetermijnen, en andere eenvoudige akten die volgens de wet in brevet mogen worden uitgegeven.

Artikel 21. — Alleen de notaris die de minuut bewaart, heeft het recht grossen en uitgiften af te geven; niettemin mag elke notaris afschriften uitreiken van akten die bij hem als minuut zijn neergelegd.

Artikel 22. — (De notaris mag geen minuut uit handen geven, behalve in de gevallen bij de wet bepaald of krachtens een vonnis.

Moet hij een minuut uit handen geven, dan laat hij daarvan een fotografische afdruk maken en deze wordt, na vergelijking met het origineel door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, die daarvan proces-verbaal opmaakt, in de plaats gesteld van de minuut totdat deze wordt teruggegeven; de notaris mag er grossen of uitgiften van afgeven, met vermelding van het opgemaakte proces-verbaal.)

« Aldus vervangen bij artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 246 van 22 februari 1936. »

Artikel 23. — De notaris mag evenmin zonder een beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg uitgiften afgeven noch mededeling van een akte doen anders dan aan de onmiddellijke belanghebbende personen, hun erfgenamen of rechtverkrijgenden, op straffe van schadevergoeding, honderd frank geldboete en, in geval van herhaling, schorsing in zijn ambt gedurende drie maanden; behoudens evenwel de uitvoering van de wetten en verordeningen op het registratierecht en die betreffende de akten welke openbaar moeten worden gemaakt in de rechtbanken.

Artikel 24. — In geval van dwanguitgifte wordt proces-verbaal opgemaakt door de notaris die de akte in bewaring heeft, tenzij de rechtbank die de uitgifte beveelt, deze taak opdraagt aan een van haar leden, een andere rechter of een andere notaris.

Artikel 25. — Alleen de grossen worden in uitvoerbare vorm afgegeven; zij hebben hetzelfde hoofd en slot als de grossen van de vonnissen van de rechtbanken.

Artikel 26. — Op de minuut maakt de notaris melding van de aangifte van een eerste grosse aan elk van de belanghebbende partijen; op straffe van afzetting mag hij hun geen tweede grosse afgeven dan krachtens een beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, welke beschikking aan de minuut gehecht moet blijven.

Artikel 27. — Ieder notaris moet een eigen zegel of stempel hebben met zijn naam, ambt en standplaats alsook [het Rijkswapen] naar een eenvormig model.

De grossen en uitgiften van zijn akten dragen een afdruk van dat zegel.

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 8°, van deze wet. »

Artikel 28. — (De notariële akten worden gelegaliseerd wanneer dit vereist is om ze te kunnen doen gelden buiten het grondgebied van het Rijk.)

De legalisatie wordt verricht door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van de standplaats van de notaris of van de plaats waar de akte of de uitgifte wordt afgegeven.

« Het eerste lid aldus vervangen bij het enige artikel van de wet van 10 juli 1951. »

Artikel 29. — De notaris houdt repertorium van alle akten die hij verlijdt.

Artikel 30. — (...).

« Opgeheven bij artikel 290 van het Wetboek der Registratierechten. »

TITEL II

Organisatie van het notarisambt

AFDELING 1

(Getal en spreiding van de kantoren.
Boekhouding - Strafbepalingen)

« Aldus vervangen bij artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 213 van 13 december 1935. »

Artikel 31. — (Het getal en de spreiding van de notaris-kantoren evenals de standplaatsen worden door [de Koning] derwijze bepaald dat er niet meer dan één notaris is :

- a) per 5 000 inwoners in de gerechtelijke arrondissementen met minder dan 75 000 inwoners;
- b) per 6 000 inwoners in de gerechtelijke arrondissementen met minder dan 150 000 en meer dan 75 000 inwoners;
- c) per 7 000 inwoners in de gerechtelijke arrondissementen met minder dan 250 000 en meer dan 150 000 inwoners;
- d) per 9 000 inwoners in de gerechtelijke arrondissementen met meer dan 250 000 inwoners.

Vermindering van het aantal plaatsen met toepassing van het voorgaande lid geschiedt naargelang van de vacatures; een plaats die openvalt in een arrondissement waar het aantal hoger is, kan evenwel niet worden opgeheven dan op eensluidend en met redenen omkleed advies van de tuchtkamer en van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg. Die adviezen moeten worden ingewonnen telkens wanneer er een plaats openvalt.)

« Aldus vervangen bij artikel 8 van de wijzigingsbepalingen van artikel 3 van de wet van 10 oktober 1967 en bij artikel 1, § 1, 9°, van deze wet. »

Artikel 32. — Er mag niet worden overgegaan tot opheffing of vermindering van plaatsen dan ten gevolge van overlijden, ontslag of afzetting.

Artikel 33. — (Ieder notaris moet boek houden van al hetgeen hij ontvangen en uitgegeven heeft naar aanleiding van een akte of een verrichting van zijn ambt dan wel voor rekening van cliënten of lastgevers.

Uit die boekhouding moet te allen tijde de toestand van het kantoor onmiddellijk kunnen worden gekend.

De tuchtkamer bepaalt hoe de boekhouding zal worden gevoerd en welke boeken zullen worden gehouden.

De boeken (...) worden bewaard tot het verstrijken van het tiende jaar na de datum van afsluiting.

Het toezicht op de boekhouding wordt bij koninklijk besluit geregeld.)

« Aldus vervangen bij artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 213 van 13 december 1935, het vierde lid daarna gewijzigd bij artikel 81 van het Wetboek der Zegelrechten. »

Artikel 34. — (De notaris mag een geldsom die hij voor rekening van een ander heeft ontvangen naar aanleiding van een akte of een verrichting van zijn ambt, niet langer bewaren dan drie maanden te rekenen van de dag waarop hij ze heeft ontvangen.

Indien de ontvangen som voor het verstrijken van die termijn haar bestemming niet heeft kunnen krijgen, moet zij, voor rekening van de persoon aan wie zij verschuldigd is, onder een afzonderlijke rubriek gestort worden op een bijzondere rekening bij een openbare of particuliere instelling, overeenkomstig door de Koning te stellen regels.

De Koning kan toestaan dat van het bepaalde in het eerste lid van dit artikel wordt afgeweken, wanneer de sommen, ontvangen hetzij voor rekening van een zelfde persoon, hetzij naar aanleiding van een zelfde akte of van een zelfde verrichting, samen niet meer dan 20 000 frank bedragen.)

« Aldus vervangen bij artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 213 van 13 december 1935. »

Artikel 34bis. — (De effecten en geldswaardige papieren aan toonder die aan de notaris zijn toevertrouwd naar aanleiding van een akte of een verrichting van zijn ambt, worden binnen drie maanden, voor rekening van de eigenaar, onder een afzonderlijke rubriek bij een openbare of particuliere instelling in open bewaring gegeven, overeenkomstig door de Koning te stellen regels.)

« Ingevoegd bij artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 213 van 13 december 1935. »

Artikel 34ter. — (De notaris die de artikelen 6, 8, 34 of 34bis of de koninklijke besluiten ter uitvoering van die artikelen of van het laatste lid van artikel 33 overtreedt, kan veroordeeld worden, hetzij tot de tuchtstraffen bepaald bij artikel 10 van het besluit van 2 nivôse jaar XII, hetzij tot schorsing of tot afzetting, hetzij tot een tuchtrechtelijke geldboete van honderd frank tot vijfduizend frank, onverminderd schadeloosstelling.)

« Ingevoegd bij artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 213 van 13 december 1935. »

AFDELING 2

Vereisten om tot notaris benoemd te worden
en wijze van benoeming

Artikel 35. — Tot notaris is alleen benoembaar hij die :

- 1° Belg is en het genot heeft van de burgerlijke en politieke rechten;
- 2° Voldaan heeft aan de dienstplichtwetten;
- 3° Volle vijfentwintig jaar oud is;
- 4° Bewijst dat hij de in de volgende artikelen bepaalde stage heeft volbracht.

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 10°, van deze wet. »

Artikel 35bis. — (Het notarisambt staat open voor vrouwen.)

« Aldus vervangen bij artikel 7, § 13, van de wet van 30 april 1958. »

Artikel 36. — Hij die notaris wil worden moet in een notariskantoor een stage verrichten van ten minste drie volle ononderbroken jaren, waarvan de twee laatste als eerste klerk.

De stage gaat eerst in op het ogenblik dat de aspirant volle eenentwintig jaar oud wordt.

De militaire dienst geldt niet als onderbreking maar alleen als schorsing van de stage.)

« Aldus vervangen bij artikel 2, IV, van de wet van 16 april 1927. »

Artikelen 37-41. — (...).

« Opgeheven bij artikel 2, IV, van de wet van 16 april 1927. »

Artikel 42. — (De Koning kan vrijstelling van het bewijs van stage verlenen aan doctors in de rechten die ten minste drie jaar een ambt bij een openbaar bestuur of bij het gerecht hebben uitgeoefend.)

« Aldus vervangen bij artikel 4 van het koninklijk besluit nr. 213 van 13 december 1935. »

Artikel 43. — (...).

« Opgeheven bij artikel 65 van de wet van 15 juli 1849. »

Artikel 44. — (...).

« Opgeheven bij artikel 65 van de wet van 15 juli 1849. »

Artikel 45. — (De Koning) benoemt de notarissen en wijst in de aanstellingsakte hun vaste standplaats aan.

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 11° van deze wet. »

Artikel 46. — De aanstellingsakte wordt, (...), gericht aan de rechtbank van eerste aanleg binnen het rechtsgebied waarvan de notaris zijn standplaats heeft.

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 12° van deze wet. »

Artikel 47. — De notaris moet, op straffe van verval, binnen twee maanden na zijn benoeming, ter terechtzitting van de rechtbank waaraan de aanstellingsakte is gericht, de eed afleggen die de wet aan alle openbare ambtenaren oplegt, alsook dat hij zijn ambt nauwgezet en eerlijk zal vervullen.

Hij wordt niet beëdigd dan op vertoon van het origineel van zijn aanstellingsakte (...).

(Hij is gehouden het proces-verbaal van eedaflegging te laten registreren ter secretarie van de gemeente die hem als standplaats is aangewezen, en ter griffie van de rechtbank

van eerste aanleg van het rechtsgebied waarbinnen hij zijn ambt moet uitoefenen.)

« Het tweede lid aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 13°, van deze wet; het derde lid aldus vervangen bij artikel 2, V, van de wet van 16 april 1927. »

Artikel 48. — Hij mag zijn ambt niet uitoefenen voordat hij de eed heeft afgelegd.

Artikel 49. — (Alvorens zijn ambt te aanvaarden, moet de notaris zijn handtekening en paraaf neerleggen ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg en ter gemeentesecretarie van zijn standplaats.)

« Aldus vervangen bij artikel 2, VI, van de wet van 16 april 1927. »

AFDELING 3

Tuchtkamers

Artikel 50. — De in te stellen tuchtkamers voor notarissen worden ingericht bij verordening.

Artikel 51. — (...)

« Opgeheven bij artikel 6 van de wet van 31 augustus 1891. »

Artikel 52. — Zodra aan een notaris kennis is gegeven dat hij geschorst, afgezet of vervangen is, moet hij zijn ambtsbezigheden staken, bij gebreke waarvan hij veroordeeld wordt tot vergoeding van alle schade en tot de straffen bij de wet bepaald tegen geschorste of afgezette ambtenaren die hun bediening blijven uitoefenen.

Een geschorst notaris mag, op dezelfde straffen, zijn ambtsbezigheden niet hervatten dan na het verstrijken van de tijd van de schorsing.

Artikel 53. — Schorsing, afzetting en veroordeling tot geldboete of schadevergoeding van een notaris worden uitgesproken door de burgerlijke rechtbank van zijn standplaats ten verzoeken van de belanghebbende partijen of ambtshalve op vordering van de (procureur des Konings).

Het vonnis is vatbaar voor hoger beroep en, met uitzondering van de veroordelingen tot geldsommen, uitvoerbaar bij voorraad.

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 14°, van deze wet. »

AFDELING 4

Bewaring, overgifte en staat van de minuten. Invorderingen

Artikel 54. — De minuten en repertoria van een notaris die vervangen is of wiens plaats is opgeheven, mogen door hem of door zijn erfgenamen worden overgegeven aan een

notaris met standplaats in dezelfde gemeente of, indien hij aldaar de enige notaris was, aan een notaris met standplaats in hetzelfde kanton.

Artikel 55. — Indien de minuten en repertoria van de vervangen notaris binnen een maand na de eedaflegging van zijn opvolger niet zijn overgegeven overeenkomstig het bepaalde in het vorige artikel, geschiedt de overgifte aan de opvolger.

Artikel 56. — Wanneer een notarisplaats wordt opgeheven, moeten de notaris of zijn erfgenamen de minuten en repertoria overeenkomstig het bepaalde in artikel 54 aan een notaris van de gemeente of van het kanton overgeven binnen twee maanden na de dag van de opheffing.

Artikel 57. — (De procureur des Konings) draagt zorg dat de in de vorige artikelen voorgeschreven overgifte plaatsheeft; wanneer een notarisplaats wordt opgeheven en de notaris of zijn erfgenamen niet binnen de gestelde termijn een notaris hebben gekozen aan wie de minuten en repertoria moeten worden overgegeven, beslist (de procureur des Konings) welke notaris met de bewaring belast zal zijn.

De notaris of zijn erfgenamen die niet tijdig voldoen aan het bepaalde in de artikelen 55 en 56, worden veroordeeld tot geldboete van honderd frank voor elke maand vertraging te rekenen van de dag waarop zij zijn aangemaand om de overgifte te doen.

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 15°, van deze wet. »

Artikel 58. — In alle gevallen wordt een beknopte staat van de overgegeven minuten opgemaakt; de notaris die de minuten in ontvangst neemt, verklaart onderaan op de staat zich met de bewaring te belasten; van die staat wordt een dubbel aan de tuchtkamer overhandigd.

Artikel 59. — De notaris of zijn erfgenamen en de notaris die de minuten overneemt overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 54, 55 en 56, regelen in der minne de invordering van honoraria voor akten waarvoor die nog verschuldigd zijn, en hun aandeel in de uitgften.

Indien zij het niet eens kunnen worden, geschiedt de schatting door twee notarissen door de partijen aangewezen dan ambtshalve benoemd uit de notarissen van dezelfde standplaats of, indien die er niet zijn, van de naastbijgelegen standplaats.

Artikel 60. — Alle verzamelingen van minuten, onder de benaming van « chambres de contrats, bureaux de tabellion nage » en andere zodanige benaming blijven in bewaring bij degenen die ze bezitten. Grossen en uitgften mogen slechts worden afgegeven door een notaris met standplaats in de gemeente waar de verzameling zich bevindt of, indien daar geen notaris is, door een notaris van de naastbijgelegen standplaats.

Indien die verzamelingen van minuten evenwel aan de griffie van een rechtbank zijn overhandigd, mogen de grossen en uitgften, alleen in dat geval, door de griffier worden afgegeven.

Artikel 61. — Dadelijk na het overlijden van een notaris of een andere bezitter van minuten worden de minuten en repertoria verzegeld door de vrederechter van de standplaats, totdat een andere notaris bij beschikking van de voorzitter van de rechtbank van die standplaats met de voorlopige bewaring wordt belast.

Artikel 62. — (De houders van minuten, tabellen en repertoria van notariële akten die ten minste honderd jaar oud zijn, mogen deze echter in bewaring geven aan het Rijksarchief in de provincie waarbinnen hun ambtsgebied gelegen is, mits zij daarvan kennis geven aan de kamer van notarissen van dat gebied.

Van de in bewaring gegeven minuten wordt bij de overhandiging een inventaris in tweevoud opgemaakt en door de notaris en de archivaris ondertekend. Een der exemplaren wordt als ontvangstbewijs aan de notaris overhandigd.)

« Aldus vervangen bij het enige artikel van de wet van 5 juli 1963. »

TITEL III

Huidige notarissen

Artikelen 63-67. — (...)

« Als overgangsbepaling niet meer van toepassing. »

Algemene bepalingen

Artikel 68. — Elke akte opgemaakt in strijd met het bepaalde in (de artikelen 6, 1°, 3° en 4°), 8, 9, 10, 14, 20, 52, 64, 65, 66 en 67 is nietig indien ze niet door alle partijen is ondertekend, en geldt slechts als onderhands geschrift indien ze door alle contracterende partijen is ondertekend; onverminderd schadevergoeding in beide gevallen, zo daartoe aanleiding bestaat, ten laste van de notaris die de genoemde voorschriften heeft overtreden.

« Aldus gewijzigd bij artikel 3 van het koninklijk besluit nr. 213 van 13 december 1935. »

Artikel 69. — De wet van 6 oktober 1791 en alle andere wetten worden opgeheven voor zover ze strijdig zijn met deze wet.

Gegeven te Brussel, 10 november 1976.

BOUDEWIJN.

Van Koningswege :

De Minister van Justitie,
H. VANDERPOORTEN

Donné à Bruxelles, le 10 novembre 1976.

BAUDOUIN.

Par le Roi :

Le Ministre de la Justice,
H. VANDERPOORTEN

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 14 augustus 1974 door de Minister van Justitie verzocht hem het advies te dienen over een ontwerp van wet « tot invoering van de Nederlandse tekst van de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt », heeft de 6^e maart 1975 het volgend advies gegeven :

I. ALGEMENE OPMERKINGEN

Het ontwerp van wet strekt ertoe een rechtsgeldige Nederlandse tekst in te voeren van de wet van 25 ventôse jaar XI (16 maart 1803) op het notariaat.

Die Nederlandse tekst is, op verzoek van de Minister van Justitie, opgesteld door de Commissie belast met de voorbereiding van de Nederlandse tekst van de Grondwet, de wetboeken en de voornaamste wetten en besluiten, opgericht bij koninklijk besluit van 5 april 1954. In de uitvoering van en overeenkomstig haar opdracht heeft de Commissie ook de wetswijzigingen die na de taalgelijkheidswet van 18 april 1898 tot stand kwamen, terminologisch en naar de vorm getoetst ten einde een juridisch en ook taalkundig verantwoord geheel te bereiken.

Het beginsel van de gelijkwaardigheid van de Nederlandse en de Franse tekst van de wet is thans vastgelegd in artikel 7 van de wet van 31 mei 1961 betreffende het gebruik der talen in wetgevingszaken, het opmaken, bekendmaken en in werking treden van wetten en verordeningen. Daarop steunende en in de lijn van wat in soortgelijke aangelegenheden steeds is geadviseerd, beveelt de Raad van State aan, de Franse tekst op sommige plaatsen gelijktijdig met de invoering van de Nederlandse tekst te herzien, herziening evenwel beperkt tot het aanpassen van impliciet gewijzigde of van voorbijgestreefde bepalingen of tot het uitdrukkelijk opheffen van stilzwijgend opgeheven teksten.

Indien de Regering de aanbeveling volgt, dient het opschrift van dit ontwerp van wet te worden aangepast zoals hierna voorgesteld. De desbetreffende bepalingen tot wijziging van de Franse tekst dienen vervolgens verzameld te worden in een artikel dat, omdat de overeenstemmende wijzigingen ook in de Nederlandse tekst zijn aangebracht, moet voorafgaan aan het artikel waarbij laatstgenoemde tekst met kracht van wet wordt ingevoerd.

Uiteraard onthoudt de Raad van State zich ervan de betrokken bepalingen ten gronde te bespreken of hun samenhang te toetsen met de voorzieningen in ontwerp die het voorwerp vormen van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 25 ventôse jaar XI houdende inrichting van het notariaat en van het besluit van 2 nivôse jaar XII betreffende de instelling en de inrichting van de kamers van notarissen, op 25 maart 1965 door de Senaat aan de Kamer van Volksvertegenwoordigers overgezonden (Gedr. St., Kamer van Volksvertegenwoordigers, 1964-1965, nr. 1021/1).

Dienomtrent moet nog worden opgemerkt dat de Raad van State niet om advies is verzocht over een ontwerp tot eventuele goedkeuring van de Nederlandse tekst van evengenoemd besluit van 2 nivôse jaar XII dat, in toepassing van artikel 50 van de ventôsewet, de kamers van notarissen organiseert en hun bevoegdheid bepaalt. Volledigheidshalve weze eraan herinnerd dat het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ahangig en hoger vermeld ontwerp van wet in zijn artikel 26 beoogt het nivôsebesluit het gezag van een akte van wetgeving te verlenen. In dat verband verwijst de Raad van State naar de desbetreffende opmerkingen in het advies d.d. 18 juni 1963 (Gedr. St., Senaat, 1963-1964, nr. 339, blz. 33).

II. TOELICHTING BIJ DE VOORSTELLEN TOT AANPASSING VAN DE FRANSE TEKST

Sommige voorstellen tot aanpassing van de Franse tekst vergen een korte toelichting.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre de la Justice, le 14 août 1974, d'une demande d'avis sur un projet de loi « portant établissement du texte néerlandais de la loi du 25 ventôse an XI contenant organisation du notariat », a donné le 6 mars 1975 l'avis suivant :

I. OBSERVATIONS GENERALES

Le projet de loi a pour objet d'établir un texte néerlandais ayant force de loi, de la loi du 25 ventôse an XI (16 mars 1803) contenant organisation du notariat.

Ce texte néerlandais a été rédigé, à la demande du Ministre de la Justice, par la Commission chargée de l'élaboration du texte néerlandais de la Constitution, des codes et des lois et arrêtés principaux, créée par l'arrêté royal du 5 avril 1954. Dans l'exécution de sa mission et en conformité de celle-ci, la Commission a aussi fait porter son examen sur la terminologie et sur la forme des modifications législatives postérieures à la loi concernant l'égalité des langues du 18 avril 1898, de manière à présenter un tout justifié à la fois sur le plan juridique et sur le plan linguistique.

Le principe de l'équivalence des textes français et néerlandais de la loi est présentement consacré par l'article 7 de la loi du 31 mai 1961 relative à l'emploi des langues en matière législative, à la présentation, à la publication et à l'entrée en vigueur des textes légaux et réglementaires. S'appuyant sur ce principe et dans la ligne des avis qu'il a été appelé à donner dans des matières analogues, le Conseil d'Etat recommande de revoir à certains endroits le texte français dans le même temps qu'est établi le texte néerlandais, cette révision étant toutefois limitée à l'adaptation des dispositions, soit modifiées de façon implicite soit tombées en désuétude ou à l'abrogation expresse des textes qui l'on été implicitement.

Si le Gouvernement suit cette recommandation, il importe d'adapter l'intitulé du présent projet de loi dans le sens proposé dans la suite de l'avis. Les dispositions modificatives du texte français seront ensuite groupées en un article qui, étant donné que les modifications correspondantes sont apportées aussi au texte néerlandais, devra précéder l'article établissant ce dernier texte avec force de loi.

Le Conseil d'Etat, tout naturellement, s'abstient d'examiner au fond les dispositions en cause ou la cohérence entre celles-ci et les dispositions prévues par le projet de loi modifiant la loi du 25 ventôse an XI contenant organisation du notariat et l'arrêté du 2 nivôse an XII relatif à l'établissement et à l'organisation des chambres de notaires, que le Sénat a transmis le 25 mars 1965 à la Chambre des Représentants (Doc. Chambre des Représentants, 1964-1965, n° 1021/1).

A ce sujet, il faut encore observer que le Conseil d'Etat n'a pas été saisi d'une demande d'avis sur un projet tendant à l'éventuelle approbation du texte néerlandais dudit arrêté du 2 nivôse an XII lequel, en application de l'article 50 de la loi du 25 ventôse, organise les chambres des notaires et détermine leur compétence. Pour être complet, il y a lieu de rappeler que le projet de loi préappellé pendant devant la Chambre des Représentants envisage en son article 26 de donner à l'arrêté du 2 nivôse l'autorité d'une loi. Le Conseil d'Etat renvoie, quant à ce point, aux observations formulées dans l'avis du 18 juin 1963 (Doc. Sénat, 1963-1964, n° 339, p. 33).

II. COMMENTAIRE DES PROPOSITIONS D'ADAPTATION DU TEXTE FRANÇAIS

Certaines propositions aux fins de l'adaptation du texte français requièrent une brève explication.

ART. 7

Artikel 7 van de ventôsewet, dat betrekking heeft op de onverenigbaarheden, is door artikel 37 van het inmiddels opgeheven decreet van 14 juni 1813 betreffende de gerechtsdeurwaarders en artikel 226 van het Wetboek der registratierechten impliciet en door artikel 48, § 4, van de wet van 5 juli 1963 tot regeling van het statuut der gerechtsdeurwaarders en artikel 9 van de wijzigingsbepalingen onder artikel 3 van de wet van 10 oktober 1967 houdende het Gerechtelijk Wetboek expliciet gewijzigd.

Daarmee rekening gehouden wordt een nieuwe tekst voorgesteld waarbij de onverenigbaarheden die het notarisambt betreffen in een eigentijdse formulering worden samengebracht.

ART. 9

Luidens het eerste lid van artikel 9, ingevoegd bij de wet van 16 december 1922, worden de akten voor een of twee notarissen verleden. Bij die bepaling sluit aan het bepaalde in artikel 175 van de Ordonnantie van Villers-Cotteret van François I van augustus 1539 « sur le fait de la justice », naar luid waarvan de akte verleden voor twee notarissen melding moet maken van de naam van de notaris die de minuut bewaart en de akte in het repertorium inschrijft. Voor die nog steeds geldende bepaling is door de Commissie geen Nederlandse tekst voorgesteld.

Dit ontwerp biedt de gelegenheid om, zonder afbreuk te doen aan het bepaalde in de artikelen 20 en 29 van de ventôsewet, bedoelde bepaling samen te smelten met het eerste lid van artikel 9 van de wet, ten gevolge waarvan in de opheffing van vermeld artikel 175 kan worden voorzien. Dat artikel lijkt trouwens nog het enige overlevende te zijn van de reeks bepalingen die bij de Directoirebesluiten van 7 pluviôse jaar V (« Code Merlin ») en van 4 prairial jaar V in België werden bekendgemaakt.

ART. 18

Artikel 18 van de ventôsewet betreft de aanplakking ter notarisstudie van de in zijn gebied verblijvende personen die onbekwaamverklaard of onder gerechtelijk raadsman gesteld zijn.

De nieuwe bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek (art. 1250 en 1253) die bedoelde materie betreffen, hebben die wijze van bekendmaking niet behouden. Door de opheffing van artikel 501 van het Burgerlijk Wetboek is bovendien een einde gemaakt aan de verplichting het desbetreffend vonnis aan de notaris te betekenen, ten gevolge waarvan de in artikel 18 van de ventôsewet vervatte regel niet meer toepasbaar is.

Blijkens de hiernavolgende passus uit het verslag van de koninklijke commissaris voor de gerechtelijke hervorming, dat aan de memorie van toelichting van de wet van 10 oktober 1967 is toegevoegd, was het alleszins de bedoeling artikel 18 van de ventôsewet op te heffen :

« De aanplakking van de beslissing waarbij de onbekwaamverklaring wordt uitgesproken, in de gerechtszaal van de rechtbank en in de kantoren van de notarissen, werd afgeschaft. Het ontwerp voorziet de publicatie van een uittreksel van het vonnis in het *Belgisch Staatsblad*, door toedoen van de griffier, binnen tien dagen na de uitspraak van de beslissing. Dergelijke publicatie moet ook plaats hebben in geval van opheffing van de onbekwaamverklaring. Bovendien zal het *Belgisch Staatsblad* jaarlijks een verzameltabel publiceren van de beslissingen die zijn uitgesproken gedurende het verlopen jaar, zowel van die welke een onbekwaamverklaring uitspreken als van die welke opheffing gelasten » (Gedr. St., Senaat, 1963-1964, nr. 60, blz. 281).

Hoewel die intentie nergens is tegengesproken, is ze in het Gerechtelijk Wetboek niet tot wet gemaakt.

De Raad van State meent dan ook dat dit ontwerp de gelegenheid biedt om door een uitdrukkelijke opheffing van artikel 18 van de ventôsewet een einde te maken aan een bepaling die voor toepassing niet meer vatbaar is.

ART. 7

L'article 7 de la loi du 25 ventôse, qui a trait aux incompatibilités, a été modifié de manière implicite par l'article 37 du décret du 14 juin 1813 relatif aux huissiers, abrogé entre-temps, et par l'article 226 du Code des droits d'enregistrement, et de manière expresse par l'article 48, § 4, de la loi du 5 juillet 1963 réglant le statut des huissiers de justice et par l'article 9 des dispositions modificatives sous l'article 3 de la loi du 10 octobre 1967 contenant le Code judiciaire.

Compte tenu de cela, il est proposé un nouveau texte qui réunit en une formule actuelle les incompatibilités frappant la charge de notaire.

ART. 9

Aux termes de l'alinéa 1er de l'article 9, inséré par la loi du 16 décembre 1922, les actes seront reçus par un ou deux notaires. A cette disposition se rattache celle de l'article 175 de l'Ordonnance de Villers-Cotteret de François Ier d'août 1539 sur le fait de la justice, en vertu de laquelle l'acte passé devant deux notaires doit mentionner le nom du notaire qui conserve la minute et inscrit l'acte au répertoire. Pour cette disposition qui est toujours en vigueur la Commission n'a pas proposé d'équivalent néerlandais.

Le présent projet offre l'occasion de fusionner, sans qu'atteinte soit portée aux dispositions des articles 20 et 29 de la loi du 25 ventôse, l'article 175 précité et l'alinéa 1er de l'article 9 de la loi, à la suite de quoi l'article 175 pourrait être abrogé. C'est d'ailleurs là le seul article, semble-t-il, qui subsiste de ceux qui ont été publiés en Belgique par les arrêtés du Directoire du 7 pluviôse an V (Code Merlin) et du 4 prairial an V.

ART. 18

L'article 18 de la loi du 25 ventôse concerne l'affichage, en l'étude du notaire, du nom des personnes qui, dans l'étendue de son ressort, sont interdites et assistées d'un conseil judiciaire.

Ce mode de publication n'a pas été maintenu par les nouvelles dispositions du Code judiciaire relatives à la matière (art. 1250 et 1253). D'autre part, l'abrogation de l'article 501 du Code civil ayant supprimé l'obligation de notifier le jugement d'interdiction au notaire, la règle édictée à l'article 18 de la loi du 25 ventôse a cessé de trouver application.

Ainsi qu'en témoigne le passage reproduit ci-dessous du rapport du commissaire royal à la réforme judiciaire, annexé à l'exposé des motifs de la loi du 10 octobre 1967, l'intention, en tout état de cause, était d'abroger l'article 18 de la loi du 25 ventôse :

« L'affichage de la décision, qui prononce l'interdiction, dans la salle de l'auditoire du tribunal et dans les études de notaires a été supprimé. Le projet prévoit la publication d'un extrait du jugement au *Moniteur belge*, à la diligence du greffier, dans les dix jours de la prononciation de la décision. Une telle publication doit aussi avoir lieu en cas de mainlevée de l'interdiction. Au surplus le *Moniteur belge* publiera au début de chaque année un tableau récapitulatif des décisions prononcées au cours de l'année écoulée, tant celles portant interdiction que celles qui ordonnent la mainlevée » (Doc. Sénat, 1963-1964, n° 60, p. 281).

Bien que cette intention ne soit nulle part démentie, elle n'a pourtant pas été traduite dans les faits par le Code judiciaire.

Le Conseil d'Etat est, en conséquence, d'avis que ce projet devrait être mis à profit pour abolir, par l'abrogation expresse de l'article 18 de la loi du 25 ventôse, une disposition qui n'est plus susceptible d'application.

ART. 19

Artikel 19, tweede lid, is overeenkomstig de strafwetgeving aangepast met een tekstaanvulling betreffende de correctionalisering van de misdaad van valsheid.

ART. 35

In artikel 35 zijn de woorden « jouir de l'exercice des droits de citoyen » in hun gangbare betekenis omgezet, daarbij rekening gehouden met de tekst die onder meer in artikel 50, 2°, van de Grondwet is gebruikt.

In hetzelfde artikel zijn de woorden « avoir satisfait aux lois sur la conscription militaire » vervangen door de thans gebruikte formulering « avoir satisfait aux lois sur la milice ».

ART. 46

In artikel 46 zijn de woorden « dans leur intitulé » weggelaten.

Het voorschrift dat de aanstellingsakten « dans leur intitulé » moeten gericht zijn aan de rechtbank van eerste aanleg, is in onbruik geraakt; het heeft ook geen betekenis meer in de thans geldende regeling volgens welke de aanstelling van een notaris bij koninklijk besluit geschiedt (zie G. Galopin, *Cours de droit notarial*, Luik, 1905, blz. 28, nr. 37).

ART. 60

De vraag is gerezen of artikel 60 van de ventôsewet, dat blijkbaar een overgangsbepaling uitmaakt, nog vatbaar is voor toepassing en of zijn behoud in de tekst van de wet nog zinvol is.

Steunende op de historische achtergrond en op de teksten van de artikelen 60 en 61 zelf van de ventôsewet, komen de auteurs tot het besluit dat artikel 60 inderdaad een overgangsbepaling is.

Zij gaan uit van de vaststelling dat de notariële akten als openbare eigendom onvervreemdbaar zijn en niet door verjaring of private toeëigening kunnen verworven worden, met het gevolg dat zij, namens de gevestigde openbare orde, ten allen tijde kunnen worden opgeëist, welke ook de omstandigheden zijn waarin zij werden onttrokken aan het depot dat voor hun bewaring is voorgeschreven (Jurispr. Seine, 5 februari 1869, *Moniteur notarial*, 1869, p. 242, Schicks et Vanisterbeek, *Traité, formulaire de la pratique notariale*, p. 597).

L. Rutgeerts die van dezelfde beschouwing uitgaat, schrijft in zijn « *Commentaire sur la loi de ventôse an XI, organique du notariat*, nouvelle édition revue par A. Amiaud », Brussel, 1884, deel III, wat volgt :

« 1287. Louis XV supprima par un édit de 1761 tous les tabellionnages qui avaient échappé à l'abolition des offices des tabellions et gardes-notes, prononcée par l'édit d'Henri IV de mai 1597. Néanmoins il excepta ceux qui existaient dans les terres de l'apanage du Duc d'Orléans, dans le ressort du parlement de Flandre et dans les provinces d'Artois.

« Si on ajoute aux tabellionnages réservés ceux qui existaient sous différentes dénominations dans les provinces conquises depuis 1791, on aura (dit Loret, t. I, p. 524) tous les dépôts de cette espèce qui se trouvaient compris dans la disposition de l'article 60.

« 1288. La disposition de l'article 60 n'était que transitoire (avec d'autant plus de raison que cet article contient une exception au principe d'après lequel la délivrance des grosses et expéditions n'appartient qu'au possesseur de la minute), car il ne s'occupait que de ceux qui possédaient des minutes au moment de la promulgation de la loi. Après le décès des possesseurs, les minutes ont dû rentrer entre les mains des notaires : c'est ce qui résulte évidemment de l'article 61, qui veut qu'après le décès du notaire ou autre possesseur, les minutes

ART. 19

L'article 19, alinéa 2, est adapté, conformément à la législation pénale, par l'adjonction d'un texte relatif à la correctionnalisation du crime de faux.

ART. 35

A l'article 35 les mots « jouir de l'exercice des droits de citoyen » sont transposés dans le langage d'aujourd'hui, sous l'inspiration notamment de l'article 50, 2°, de la Constitution.

Au même article 35, les mots « avoir satisfait aux lois sur la conscription militaire » sont remplacés par la formule présentement en usage « avoir satisfait aux lois sur la milice ».

ART. 46

A l'article 46, les mots « dans leur intitulé » sont omis.

La prescription que les actes de nomination doivent être adressés « dans leur intitulé » au tribunal de première instance est tombée en désuétude; elle n'a d'ailleurs plus de sens dans le régime actuel où la nomination d'un notaire se fait par arrêté royal (voir G. Galopin, *Cours de droit notarial*, Liège, 1905, p. 28, n° 37).

ART. 60

La question s'est posée de savoir si l'article 60 de la loi du 25 ventôse, disposition apparemment transitoire, est encore susceptible d'application et si son maintien dans le texte de la loi est toujours justifié.

Considérant le contexte historique et s'appuyant sur les textes des articles 60 et 61 de la loi du 25 ventôse, les auteurs arrivent à la conclusion que l'article 60 a effectivement le caractère d'une disposition transitoire.

Ils partent de la constatation que les actes notariés constituent une propriété publique et comme tels sont inaliénables, imprescriptibles, non susceptibles d'appropriation privée, pour en déduire qu'au nom de l'ordre public établi, ils pourraient être revendiqués en tout état de cause, quelles que soient les circonstances dans lesquelles ils ont été soustraits au dépôt où ils doivent être conservés (Jurispr. Seine, 5 février 1869, *Moniteur notarial*, 1869, p. 242, Schicks et Vanisterbeek, *Traité, formulaire de la pratique notariale*, p. 597).

L. Rutgeerts, au départ de la même considération, écrit ce qui suit dans son *Commentaire sur la loi de ventôse an XI, organique du notariat*, nouvelle édition revue par A. Amiaud, Bruxelles, 1884, tome III :

« 1287. Louis XV supprima par un édit de 1761 tous les tabellionnages qui avaient échappé à l'abolition des offices des tabellions et gardes-notes, prononcée par l'édit d'Henri IV de mai 1597. Néanmoins il excepta ceux qui existaient dans les terres de l'apanage du Duc d'Orléans, dans le ressort du parlement de Flandre et dans les provinces d'Artois.

« Si on ajoute aux tabellionnages réservés ceux qui existaient sous différentes dénominations dans les provinces conquises depuis 1791, on aura (dit Loret, t. I, p. 524) tous les dépôts de cette espèce qui se trouvaient compris dans la disposition de l'article 60.

« 1288. La disposition de l'article 60 n'était que transitoire (avec d'autant plus de raison que cet article contient une exception au principe d'après lequel la délivrance des grosses et expéditions n'appartient qu'au possesseur de la minute), car il ne s'occupait que de ceux qui possédaient des minutes au moment de la promulgation de la loi. Après le décès des possesseurs, les minutes ont dû rentrer entre les mains des notaires : c'est ce qui résulte évidemment de l'article 61, qui veut qu'après le décès du notaire ou autre possesseur, les minutes soient

soient mises sous scellés jusqu'à ce qu'un autre notaire en ait été chargé, de sorte que le ministère public pourrait forcer les particuliers qui seraient encore possesseurs de minutes à les remettre aux notaires actuels. »

Ook in de Pandectes belges, LXV, Minute notariale, nr. 92, wordt artikel 60, steunend inzonderheid op de tekst van artikel 61, als een overgangsbepaling voorgesteld.

In dezelfde zin kan geargumenteed worden op grond van een rondschrijven van de Minister van Justitie, van 23 november 1849 (J. nr. 4585), waarbij de procureurs-generaal en de procureurs des Konings aangezocht worden strenge onderrichtingen te geven voor de strikte naleving van het bepaalde in artikel 61.

De Raad van State is niettemin van oordeel dat het voorzichtig is artikel 60 in de wet te behouden, omdat het niet mogelijk blijkt, met zekerheid te achterhalen of, naar de feitelijke toedracht van zaken, de bepalingen van de artikelen 60 en 61 van de wet van 25 ventôse jaar XI, volledig werden nagekomen, te weten of minuten van notariële akten die onder het regime dat aan die wet voorafging verleend werden, niet meer in het bezit zijn van particuliere personen, rechtsopvolgers van de « possesseurs actuels », bedoeld in voormeld artikel 60.

Om die reden meent de Raad van State de uitdrukkelijke opheffing van artikel 60 niet te mogen aanbevelen.

De draagwijdte van de andere wijzigingen in de Franse versie van de ventôsewet blijkt voldoende uit het hierna volgend tekstvoorstel. Samen met de gecommuniceerde wijzigingen zouden zij opgenomen worden in een artikel 1 van de ontwerp-wet.

III. TEKSTVOORSTEL TER AANPASSING VAN DE FRANSE TEKST VAN DE VENTOSEWET

ARTIKEL 1

§ 1. In de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in artikel 4 wordt het woord « grand-juge » geschrapt en worden de woorden « le Gouvernement » en « au Gouvernement » onderscheidenlijk vervangen door de woorden « le Roi » en « au Roi »;

2° artikel 7, gewijzigd bij de wetten van 5 juli 1963 en 10 oktober 1967, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Article 7. — Outre les incompatibilités prévues par le Code judiciaire, les lois relatives au Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973 et par les lois particulières, la charge de notaire est incompatible avec les fonctions de receveur des contributions directes et indirectes et avec celles de commissaire de police »;

3° artikel 9, eerste lid, gewijzigd bij de wet van 16 december 1922, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Les actes sont reçus par un ou deux notaires; lorsqu'un acte est reçu par deux notaires, il doit mentionner le nom du notaire qui en conserve la minute, si besoin en est, et qui l'inscrit dans son répertoire »;

4° in artikel 17 worden de woorden « aux lois et aux arrêtés du Gouvernement » vervangen door de woorden « aux dispositions législatives et réglementaires »;

5° artikel 18 wordt opgeheven;

6° in artikel 19, eerste lid, worden de woorden « de la République » vervangen door de woorden « du Royaume »;

7° in artikel 19, tweede lid, worden de woorden « la déclaration du jury d'accusation prononçant qu'il y a lieu à accusation » vervangen door de woorden « l'arrêt de la chambre des mises en accusation ren-

voies sous scellés jusqu'à ce qu'un autre notaire en ait été chargé, de sorte que le ministère public pourrait forcer les particuliers qui seraient encore possesseurs de minutes à les remettre aux notaires actuels. »

De même, dans les Pandectes belges, LXV, Minute notariale, n° 92, l'article 60 est également présenté comme une disposition transitoire, eu égard notamment au texte de l'article 61.

Des arguments dans le même sens peuvent être tirés d'une circulaire du Ministre de la Justice du 23 novembre 1849 (J. n° 4585) qui invite les procureurs généraux et les procureurs du Roi à donner des directives sévères aux fins de la stricte observation de la disposition de l'article 61.

Le Conseil d'Etat estime néanmoins qu'il est prudent de maintenir l'article 60 dans la loi, eu égard à l'impossibilité d'établir si les dispositions des articles 60 et 61 de la loi du 25 ventôse an XI ont été dans les faits pleinement observées, en d'autres termes, si les minutes d'actes notariés dressés sous le régime antérieur à cette loi, ne sont plus en possession de particuliers, ayants cause des « possesseurs actuels » visés à l'article 60 précité.

Le Conseil d'Etat estime, pour ce motif, ne pas pouvoir recommander l'abrogation expresse de l'article 60.

La portée des autres modifications qu'il est suggéré d'apporter au texte français de la loi du 25 ventôse apparaît à suffisance du texte proposé ci-après. Elles seraient incluses, avec les modifications commentées, dans un article 1er de la loi en projet.

III. PROPOSITION D'ADAPTATION DU TEXTE FRANÇAIS DE LA LOI DU 25 VENTOSE

ARTICLE 1er

§ 1er. A la loi du 25 ventôse an XI contenant organisation du notariat, sont apportées les modifications suivantes :

1° à l'article 4 le mot « grand-juge » est supprimé et les mots « le Gouvernement » et « au Gouvernement » sont remplacés par les mots « le Roi » et « au Roi »;

2° l'article 7 modifié par les lois du 5 juillet 1963 et du 10 octobre 1967, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 7. — Outre les incompatibilités prévues par le Code judiciaire, les lois relatives au Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973 et par les lois particulières, la charge de notaire est incompatible avec les fonctions de receveur des contributions directes ou indirectes et celles de commissaire de police »;

3° l'article 9, alinéa 1er, modifié par la loi du 16 décembre 1922, est remplacé par la disposition suivante :

« Les actes sont reçus par un ou deux notaires; lorsqu'un acte est reçu par deux notaires, il doit mentionner le nom du notaire qui en conserve la minute, si besoin en est, et qui l'inscrit dans son répertoire »;

4° à l'article 17 les mots « aux lois et aux arrêtés du Gouvernement » sont remplacés par les mots « aux dispositions législatives et réglementaires »;

5° l'article 18 est abrogé;

6° à l'article 19, alinéa 1er, les mots « de la République » sont remplacés par les mots « du Royaume »;

7° à l'article 19, alinéa 2, les mots « la déclaration du jury d'accusation prononçant qu'il y a lieu à accusation » sont remplacés par les mots « l'arrêt de la chambre des mises en accusation renvoyant devant

voyant devant la Cour d'assises ou, en cas de correctionnalisation de l'infraction, la décision de la juridiction qui renvoie devant le tribunal correctionnel »;

8° in artikel 27, eerste lid, worden de woorden « le type de la République française » vervangen door de woorden « les armes du Royaume »;

9° in artikel 31, eerste lid, gewijzigd bij de wet van 10 oktober 1967, worden de woorden « le Gouvernement » vervangen door de woorden « le Roi »;

10° in artikel 35 worden 1° en 2° vervangen door de volgende tekst :
« 1° être Belge et jouir des droits civils et politiques;
« 2° avoir satisfait aux lois sur la milice »;

11° in artikel 45 worden de woorden « le premier Consul » vervangen door de woorden « Le Roi »;

12° in artikel 46 worden de woorden « dans leur intitulé » geschrapt;

13° in artikel 47, tweede lid, worden de woorden « et la quittance de versement de son cautionnement » geschrapt;

14° in artikel 53 worden de woorden « commissaire de Gouvernement » vervangen door de woorden « procureur du Roi »;

15° in artikel 57 worden de woorden « commissaire du Gouvernement près le tribunal de première instance » en verder het woord « commissaire » vervangen door de woorden « procureur du Roi ».

§ 2. Artikel 175 van de Ordonnantie van François I van augustus 1539 « sur le fait de la justice » wordt opgeheven. »

IV. OPMERKINGEN BIJ HET ONTWERP VAN NEDERLANDSE TEKST

Door de invoeging van een artikel 1 ter voorafgaande aanpassing van de Franse tekst van de ventôsewet, moet het ontwerp van Nederlandse tekst in een artikel 2 van het ontwerp van wet worden opgenomen.

De voorafgaande wijzigingen in de Franse tekst hebben uiteraard hun weerslag op de goed te keuren Nederlandse tekst.

De opmerkingen betreffende de Nederlandse tekst worden hierna samengevat :

1° in artikel 4 dienen de woorden « de Regering » telkens vervangen te worden door de woorden « de Koning », terwijl de tekst van het artikel juistere voorgesteld als volgt : « ... dientengevolge kan de (...) Minister van Justitie ... ».

Aan het artikel dient een voetnoot te worden gevoegd, te stellen als volgt :

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 1°, van deze wet. »

2° in artikel 6, eerste lid, 3°, zou het woord « stroman » beter vervangen worden door het woord « naamlener »;

3° artikel 7 vervang men door de volgende tekst :

« Artikel 7. — Het ambt van notaris is, behoudens de onverenigbaarheden als bedoeld in het Gerechtelijk Wetboek, de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 en de bijzondere wetten, onverenigbaar met het ambt van ontvanger der directe of indirecte belastingen en het ambt van commissaris van politie. »

De noot onderaan het artikel is te vervangen als volgt :

« Aldus vervangen bij artikel 1, § 1, 2°, van deze wet. »

4° artikel 9, eerste lid, dient te worden vervangen door een bepaling die luidt als volgt :

« De akten worden verleden voor een of twee notarissen; wanneer een akte voor twee notarissen verleden wordt, dient erin vermeld te worden de naam van de notaris die de minuut ervan bewaart, zo hiertoe noodzaak is, en die de akte in zijn repertorium inschrijft. »

la Cour d'assises ou, en cas de correctionnalisation, la décision de la juridiction qui renvoie devant le tribunal correctionnel »;

8° à l'article 27, alinéa 1er, les mots « le type de la République française » sont remplacés par les mots « les armes du Royaume »;

9° à l'article 31, alinéa 1er, modifié par la loi du 10 octobre 1967, les mots « le Gouvernement » sont remplacés par les mots « le Roi »;

10° à l'article 35, les 1° et 2° sont remplacés par le texte suivant :
« 1° être Belge et jouir des droits civils et politiques;
« 2° avoir satisfait aux lois sur la milice »;

11° à l'article 45 les mots « le premier Consul » sont remplacés par les mots « le Roi »;

12° à l'article 46 les mots « dans leur intitulé » sont supprimés;

13° à l'article 47, alinéa 2, les mots « et la quittance de versement de son cautionnement » sont supprimés;

14° à l'article 53, les mots « commissaire du Gouvernement » sont remplacés par les mots « procureur du Roi »;

15° à l'article 57, les mots « commissaire du Gouvernement près le tribunal de première instance » et plus loin, le mot « commissaire » sont remplacés par les mots « procureur du Roi ».

§ 2. L'article 175 de l'Ordonnance de François 1er d'août 1539 « sur le fait de la justice », est abrogé. »

IV. OBSERVATIONS RELATIVES AU PROJET DE TEXTE NÉERLANDAIS

L'adaptation préalable du texte français de la loi du 25 ventôse, faisant l'objet d'un article 1er, le projet de texte néerlandais doit figurer dans un article 2 de la loi en projet.

Par la force des choses, les modifications préalables du texte français se répercutent dans le texte néerlandais à approuver.

Les observations relatives au texte néerlandais sont résumées ci-dessous :

1° à l'article 4 les mots « de Regering » doivent être remplacés par les mots « de Koning », tandis que la présentation du texte de l'article serait plus exacte comme suit : « ... dientengevolge kan de (...) Minister van Justitie ... ».

Cet article devrait être renvoyé à une note de bas de page rédigée comme suit :

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 1°, van deze wet. »

2° à l'article 6, alinéa 1er, 3°, le mot « stroman » gagnerait à être remplacé par le mot « naamlener »;

3° l'article 7 est remplacé par le texte suivant :

« Article 7. — Het ambt van notaris is, behoudens de onverenigbaarheden als bedoeld in het Gerechtelijk Wetboek, de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 en de bijzondere wetten, onverenigbaar met het ambt van ontvanger der directe of indirecte belastingen en het ambt van commissaris van politie. »

La note figurant sous l'article doit être remplacée comme suit :

« Aldus vervangen bij artikel 1, § 1, 2°, van deze wet. »

4° l'article 9, alinéa 1er, est à remplacer par une disposition ainsi libellée :

« De akten worden verleden voor een of twee notarissen; wanneer een akte voor twee notarissen verleden wordt, dient erin vermeld te worden de naam van de notaris die de minuut ervan bewaart, zo hiertoe noodzaak is, en die de akte in zijn repertorium inschrijft. »

De noot onderaan het artikel stelle men als volgt :

« Aldus vervangen bij het enige artikel van de wet van 16 december 1922, het eerste lid aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 3°, van deze wet. »

5° in artikel 17 dienen de woorden « van de Regering » te worden geschrapt.

De noot onderaan het artikel stelle men als volgt :

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 4°, van deze wet en bij artikel 32, § 3, van de wet van 16 juni 1970. »

6° artikel 18 dient na het nummer, het opheffingsteken (...) te vermelden.

Onderaan het artikel moet de volgende noot worden ingevoegd :

« Opgeheven bij artikel 1, § 1, 5°, van deze wet. »

7° in artikel 19, eerste lid, ware de tekst juister voorgesteld als volgt : « in het gehele (Rijk) uitvoerbaar », terwijl in het tweede lid de woorden « beslist dat er grond bestaat tot inbeschuldigingstelling » vervangen dienen te worden door de tussen haken te plaatsen woorden « de zaak naar het Assisenhof verwijst of, in geval van correctionalisering van het misdrijf, door de uitspraak van het gerecht dat de zaak naar de correctionele rechtbank verwijst ».

Onderaan het artikel moet de volgende noot worden ingevoegd :

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 6° en 7°, van deze wet. »

8° in artikel 27, eerste lid, schrijve men « zegel » en verder « zijn naam ».

9° in artikel 27 ware de tekst juister voorgesteld als volgt : « ... alsook (het Rijkswapen) naar ... », terwijl onderaan het artikel de voetnoot moet worden toegevoegd :

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 8°, van deze wet. »

10° in artikel 31, eerste lid, dienen de woorden « de Regering » te vervangen te worden door de woorden « de Koning ». De tekst stelle men dan voor als volgt : « ... de standplaatsen worden door (de Koning) derwijze bepaald ... »;

De voetnoot vulle men aan met : « en bij artikel 1, § 1, 9°, van deze wet ».

11° in artikel 34, derde lid, schrijven men « in het eerste lid van dit artikel ».

12° in artikel 35 dient 1° vervangen te worden als volgt :

« 1° Belg is en het genot heeft van de burgerlijke en politieke rechten »;

Onderaan het artikel moet de volgende noot worden ingevoegd :

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 10°, van deze wet. »

13° in artikel 45 ware de tekst juister voorgesteld als volgt : « (De Koning) benoemt ... », terwijl onderaan het artikel de voetnoot moet worden toegevoegd :

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 11°, van deze wet. »

14° in artikel 46 zouden de woorden « in het hoofd » moeten vervangen worden door het teken (...);

Onderaan het artikel moet de volgende noot worden opgenomen :

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 12°, van deze wet. »

15° in artikel 47, eerste lid, zou het woord « zweren » moeten geschrapt worden;

De noot onderaan het artikel stelle men als volgt :

« Het tweede lid aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 13°, van deze wet : het derde lid aldus vervangen bij artikel 2, V, van de wet van 16 april 1927. »

16° in artikel 53 ware de tekst juister voorgesteld als volgt : « ... op vordering van de (procureur des Konings) », terwijl onderaan het artikel de voetnoot moet worden toegevoegd :

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 14°, van deze wet. »

La note figurant sous l'article est à rédiger comme suit :

« Aldus vervangen bij het enige artikel van de wet van 16 december 1922, het eerste lid aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 3°, van deze wet. »

5° à l'article 17 il convient de supprimer les mots « van de Regering ».

La note figurant sous l'article devrait être conçue comme suit :

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 4°, van deze wet en bij artikel 32, § 3, van de wet van 16 juni 1970. »

6° l'article 18 mentionnera après le chiffre le signe d'abrogation (...).

Sous l'article, il y a lieu d'insérer la note suivante :

« Opgeheven bij artikel 1, § 1, 5°, van deze wet. »

7° à l'article 19, alinéa 1er, le texte gagnerait à être présenté de la manière ci-après : « in het gehele (Rijk) uitvoerbaar », tandis qu'à l'alinéa 2, les mots « beslist dat er grond bestaat tot inbeschuldigingstelling » doivent être remplacés par les mots « de zaak naar het Assisenhof verwijst of, in geval van correctionalisering van het misdrijf, door de uitspraak van het gerecht dat de zaak naar de correctionele rechtbank verwijst », qui seront mis entre crochets.

L'article sera suivi de la note suivante :

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 6° en 7°, van deze wet. »

8° à l'article 27, alinéa 1er, il convient d'écrire « zegel » et plus loin « zijn naam ».

9° à l'article 27, le texte serait plus correctement présenté comme suit : « ... alsook (het Rijkswapen) naar ... », tandis que l'article devrait être suivi de la note :

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 8°, van deze wet. »

10° à l'article 31, alinéa 1er, les mots « de Regering » doivent être remplacés par les mots « de Koning ». La présentation du texte sera la suivante : « ... de standplaatsen worden door (de Koning) derwijze bepaald ... »;

La note est à compléter par le texte suivant : « en bij artikel 1, § 1, 9°, van deze wet ».

11° à l'article 34, alinéa 3, il convient d'écrire « in het eerste lid van dit artikel ».

12° à l'article 35, le 1° doit être remplacé comme suit :

« 1° Belg is en het genot heeft van de burgerlijke en politieke rechten »;

Cet article sera suivi de la note ci-dessous :

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 10°, van deze wet. »

13° à l'article 45, le texte serait plus correctement présenté comme suit : « (De Koning) benoemt ... », tandis que sous cet article, sera ajoutée la note suivante :

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 11°, van deze wet. »

14° à l'article 46 les mots « in het hoofd » devraient être remplacés par le signe (...);

L'article sera suivi de la note suivante :

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 12°, van deze wet. »

15° à l'article 47, alinéa 1er, le mot « zweren » doit être supprimé;

La note sous l'article est à rédiger comme suit :

« Het tweede lid aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 13°, van deze wet : het derde lid aldus vervangen bij artikel 2, V, van de wet van 16 april 1927. »

16° à l'article 53, le texte gagnerait à être présenté comme suit : « ... op vordering van de (procureur des Konings) », tandis que l'article sera suivi de la note :

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 14°, van deze wet. »

17° in artikel 57 ware de tekst juister voorgesteld als volgt: « (De procureur des Konings) draagt zorg ... beslist (de procureur des Konings) welke notaris ... », terwijl onderaan het artikel voetnoot moet worden toegevoegd:

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 15°, van deze wet. »

18° ten einde erop te wijzen dat artikel 60 veeleer een overgangsbepaling is, welke om de redenen hiervoren aangehaald bij de bespreking van de Franse tekst van dat artikel niettemin in de tekst behouden zou blijven, vervange men in het eerste lid, de woorden « onder verschillende benamingen voorhanden » door de woorden « onder de benaming van « chambres de contracts, bureaux de tabellionnage » en andere zodanige benamingen ».

Doordat het ontwerp van wet zou worden aangevuld met een artikel waarbij de Franse tekst van de ventôsewet voorafgaand aan de invoering van de Nederlandse tekst wordt aangepast, ware het opschrift beter gesteld als volgt:

« Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Franse en vaststelling van de Nederlandse tekst van de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt. »

De kamer was samengesteld uit:

De heren : F. LEPAGE, eerste voorzitter,

Ch. SMOLDERS en H. COREMANS, staatsraden,

J. LIMPENS en S. FREDERICQ, bijzitters van de afdeling wetgeving,

E. VAN VYVE, afdelingsgriffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de heer Ch. SMOLDERS.

Het verslag werd uitgebracht door de heer J. DE COENE, auditeur.

De Griffier,

E. VAN VYVE

De Voorzitter,

F. LEPAGE

Voor uitgifte afgeleverd aan Minister van Justitie.

De 30 april 1975.

De Hoofdgriffier van de Raad van State,
R. VAN HAECKE

17° à l'article 57, mieux vaudrait présenter le texte comme suit : « (De procureur des Konings) draagt zorg ... beslist (de procureur des Konings) welke notaris ... », tandis que la note suivante doit être ajoutée au bas de cet article :

« Aldus gewijzigd bij artikel 1, § 1, 15°, van deze wet. »

18° afin de faire ressortir que l'article 60 est plutôt une disposition transitoire qui serait néanmoins maintenue pour les motifs exposés plus haut lors de l'examen du texte français de cet article, il convient de remplacer à l'alinéa 1er, les mots « onder verschillende benamingen voorhanden » par les mots « onder de benaming van « chambres de contrats, bureaux de tabellionnage » en andere zodanige benamingen ».

Etant donné que le projet de loi sera complété d'un article modifiant le texte français de la loi du 25 ventôse préalablement à l'établissement du texte néerlandais, l'intitulé gagnerait à être rédigé comme suit :

« Projet de loi adaptant le texte français et établissant le texte néerlandais de la loi du 25 ventôse an XI contenant organisation du notariat. »

La chambre était composée de :

Messieurs : F. LEPAGE, premier président,

Ch. SMOLDERS et H. COREMANS, conseillers d'Etat,

J. LIMPENS et S. FREDERICQ, assesseurs de la section de législation,

E. VAN VYVE, greffier de section.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. Ch. SMOLDERS.

Le rapport a été présenté par M. J. DE COENE, auditeur.

Le Greffier,

E. VAN VYVE

Le Président,

F. LEPAGE

Pour expédition délivrée au Ministre de la Justice.

Le 30 avril 1975.

Le Greffier en chef du Conseil d'Etat,
R. VAN HAECKE